

ADALETE İMAN

Karin Karakaşlı

Burası komik memleket... Çektiğin acılar içindeki dayanışman adına sevinebiliyorsun. Hiç yaşanmaması gereken bir adaletsizlikteki minik, yıldızimsı umut adına heyecanlanıyorsun. On üç yılda üç kez beraat etmek ne demek, yabancı gözlemciler, avukatlar, parlamenterler anlamıyor. Beraatin ikincisi, üçüncüsü mü olur?.. Sen şükür oldu, diye seviniyorsun.

O günkü davada mahkeme başkanı “Pınar Selek’te direniyoruz” dediğinde, böyle sevindik işte. Esrik bir hüznün, acılı bir sevinçle sevindik. Süründürülen hâliyle kendisi başlı başına bir cezaya dönüşen davada, artık nihai bir eşiğe gelindiğini, genç bir sosyolog-yazar kadının hayatından çalınmaya çalışılan zaman, artık özgür ve adil bir Türkiye’ye tahvil edilebileceği için sevindik. Pınar Selek’in şahsında, neredeyse yeni bir kuşağın yetişme süresine denk gelen bir işkence süresi, artık hepimiz için insani, onurlu bir dönemece girdi, diye sevindik.

O sevinci unutmuş değiliz. Dayanışmanın gücünü inkâr edecek değiliz. Oradaydık. Mahkemenin arkasında durmuş “Direnmelisin çünkü onun masum olduğunu biliyorsun” diyorduk. “Direnmelisin çünkü bu büyük kötülük sonunda hepimizi yutar. Kör gözüne yaratılan pislikte temiz tek bir canlı kalmaz” diyorduk. Hukuk, adaleti esirgemenin incelikli yollarının arandığı değil, hakkın teslim edildiği mekân olmalı, diyorduk. Uzun zaman sonra “Pınar Selek’te direniyoruz” diyen mahkeme başkanı ile birlikte sanki ilk kez duyulduk.

Sonra ama başka sesler de girdi elbet devreye. Beni Pınar’a vardırıran uçak daha alana inmeden savcının üçüncü beraate de itiraz ettiğinin haberi geldi. Kara bulutum benden önce vardı sanki. Temyiz talebi, beraatin ikinci gününde yankılandı. Dosyaya eklenen hiçbir şeye bakılmadan, tek bir gerekçe sunmadan geldi. Pınar’la konuşmadan birbirimize sarıldık.

Kimi soyut sözcükler yaşadıklarına bağlı olarak ekmek, su gibi bir somutluğa, ete kemiğe bürünebiliyor, ne tuhaf... Adalet işte bunlardan biri. Pınar, kendisine ısrarla bir türlü yâr edilmeyen adalete, akıl sağlığını sınavan bu muğlaklaştırma operasyonuna, bu hedef kılma gayretlerine hep tek bildiği savunma sistemiyle, çalışarak karşılık veriyor. Romanına, tezine, makalelerine, insan ilişkilerine hep bu şevkle asılıyor. Onun şahsında verilen ortak mücadele de aynı hayat ilhamından ve vazgeçilmez adalet ihtiyacından besleniyor.

Sırf birbirinin üzerine basarak değil, birlikte adım atarak yaşanan bir Türkiye düşledi diye Pınar Selek'in hayatını kâbusa çevirmeye yeltenenler bugüne kadar işkence altında alınmış ve mahkemede reddedilmiş ifadelerden sahte olduğu kanıtlanan tutanaklara, bilimsel geçerliliği olmayan raporlardan hukuk dışı müdahalelere ve hatta tehdit ile saldırılara kadar her yolu denediler. Tüm bu kötülüklerin ifşa süreci kamu vicdanını güçlendirdi, oyunun büyüklüğünün idrakine hizmet etti. Adalet uğruna verilen mücadele ise neredeyse imana dönüştü.

Benim için çok özel bir şair olan Furûğ Ferruhzâd "İman edelim soğuk mevsimin başlangıcına" dediğinde, adalete olan iman ihtiyacımı da söze dökülmüş bulurum. İran'da şah monarşisinin baskısı altında kadınlığını ve bireyliğini talep etmenin bedelini yalnızlıkla ödemiş bir ruhtur Furûğ, kavimdaştır, tanıştır bana. Boşandı diye oğlunu göremeyen, evli bir adamı sevdi diye ötelenen, cüzamlılarla yaşayıp belgesellerini çekti, içlerinden bir çocuğu evlat edindi diye çekinilen bu kadın 33 yaşında hızla giden arabası okul servisine çarpmasın diye yolda can verdiğinde matbaada baskıya hazırlanan bir de yeni şiir kitabı vardır. Kitaba adını veren İman Edelim Soğuk Mevsimin Başlangıcına, aynı zamanda bir ölüm kehanetidir:

Ve bu benim

Yalnız bir kadın

Soğuk mevsimin eşiğinde

Yeryüzünün kirli varlığını anlamanın başlangıcında

Göğün kederli ve yalın ümitsizliğinin

Ve bu çimentolu ellerin güçsüzlüğünün

Zaman geçti

Zaman geçti ve saat dört kez vurdu

Bugün ocağın ilk günü

Ben mevsimlerin sırrını biliyorum

Ve onların konuşmasını anlıyorum

Kurtarılmıştır mezarda uyuyan

Ve toprak, kabul eden toprak

İşarettir huzura

...

Anneme dedim ki: "Bitti artık

Hep düşündüğünden daha önce olur

Gazeteye bir başsağlığı ilanı vermeli."

Furûğ bu noktada hayatı bir kez daha çağırmaktan, bir kez daha kutsamaktan çekinmez.

*Belki gerçek o iki genç eldi
Biteviye yağın karın altında gömülü kalan o iki genç el
Ve gelecek yıl, baharda
Pencerenin ardındaki gökyüzüne eş olacak
Ve teninden fıskırarak
Hafif sapların yeşil fıskiyeleri
Tomurcuklanacak ey sevgili, ey biricik sevgili
İman edelim soğuk mevsimin başlangıcına*

Savcının temyiz talebinden sonra içimdeki soğuşa karşı önce adalete iman ettim bir kez daha. Kalem tutan ellerin hep yeniden yeşereceğini bildim. Sadece dolu dolu yaşamak istediğim bir insanı bir kez daha yazarken aslında en çok iman tazelediğimi de bildim. Onunla birlikte yaratacaklarımıza ve elimizden alınamayan her şeye iman ettim. Başka ne edecektim?..